Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

5 päivänä joulukuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Eurooppalainen maksamismääräysmenettely – Asetus (EY) N:o 1896/2006 – Täytäntöönpanokelpoiseksi julistettu eurooppalainen maksamismääräys – Oikeudenkäyntiasiakirjojen ja muiden asiakirjojen tiedoksianto siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa – Asetus (EY) N:o 1393/2007 – Pätevän tiedoksiannon puuttuminen, joka todetaan täytäntöönpanon yhteydessä – Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään oikeussuojakeinosta, jonka avulla vastapuoli voi vaatia eurooppalaisen maksamismääräyksen kumoamista – Oikeudelliset seuraukset – Asiaa käsittelevän tuomioistuimen velvollisuus julistaa eurooppalainen maksamismääräys pätemättömäksi

Asiassa C-389/23,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Amtsgericht Wedding (Berliini-Weddingin paikallinen alioikeus, Saksa) on esittänyt 19.5.2023 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 27.6.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

vastaan

Oranzherii Gimel II EOOD,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja F. Biltgen (esittelevä tuomari), joka hoitaa toisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, viidennen jaoston puheenjohtaja M. L. Arastey Sahún ja tuomari J. Passer,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, edustajinaan W. Kreuzer ja F. Sturm, Rechtsanwälte,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

– Oranzherii Gimel II EOOD, edustajanaan W. Hoffmann, Rechtsanwalt,

– Euroopan komissio, asiamiehinään S. Noë ja J. Vondung,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 (EUVL 2006, L 399, s. 1) sekä oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (”asiakirjojen tiedoksianto”) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 (EUVL 2007, L 324, s. 79) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain yhtäältä Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, joka on Saksaan sijoittautunut rajavastuuyhtiö, ja Oranzherii Gimel II EOOD (jäljempänä Oranzherii), joka on Bulgariaan sijoittautunut yhden miehen rajavastuuyhtiö, ja joka koskee eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanoa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus N:o 1896/2006

3 Asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan 9, 10, 24 ja 26 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”9) Tämän asetuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevien valtion rajat ylittävien asioiden käsittelyä ja vähentää siitä aiheutuvia kustannuksia ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely; lisäksi sen tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksista, joiden noudattaminen tekee tarpeettomaksi toteuttaa täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa välivaiheen menettelyjä ennen tunnustamista ja täytäntöönpanoa.

10) Tällä asetuksella käyttöön otetun menettelyn olisi oltava valinnainen lisäkeino kantajalle, jolla on edelleen täysi mahdollisuus käyttää kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä. Tällä asetuksella ei näin ollen korvata eikä yhdenmukaisteta nykyisiä kansallisen lainsäädännön mukaisia riitauttamattomien vaateiden perintämenettelyjä.

– –

24) Määräajan kuluessa annetun vastineen seurauksena eurooppalainen maksamismääräysmenettely olisi päätettävä ja siirrettävä asian käsittely ilman eri toimenpiteitä tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn, paitsi jos kantaja on nimenomaan pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Tavanomaisen riita-asiain käsittelyn käsitettä ei tätä asetusta sovellettaessa olisi välttämättä tulkittava samalla tavoin kuin kansallisessa lainsäädännössä.

– –

26) Esimerkiksi asianajajapalkkioiden tai kustannusten asiakirjojen tiedoksi antamisesta muun kuin tuomioistuimen toimesta ei olisi sisällyttävä oikeudenkäyntimaksuihin, joita 25 artikla koskee.”

4 Kyseisen asetuksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely;

ja

b) tehdä mahdolliseksi eurooppalaisten maksamismääräysten vapaa liikkuvuus kaikissa jäsenvaltioissa säätämällä vähimmäisvaatimuksista, joiden noudattaminen tekee tunnustamista ja täytäntöönpanoa edeltävät välivaiheen menettelyt tarpeettomiksi täytäntöönpanevassa jäsenvaltiossa.

2. Tämä asetus ei estä kantajaa esittämästä 4 artiklassa tarkoitettua vaatimusta käyttäen jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista muuta menettelyä.”

5 Kyseisen asetuksen 12 artiklan, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaminen”, 3 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”3. Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava hänellä olevasta mahdollisuudesta joko

a) maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä kantajalle;

tai

b) vastustaa maksamismääräystä antamalla vastine määräyksen antaneelle tuomioistuimelle lähettämällä se 30 päivän kuluessa siitä, kun maksamismääräys on annettu hänelle tiedoksi.

– –

5. Tuomioistuimen on huolehdittava, että määräys annetaan vastaajalle tiedoksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti sellaista menettelyä noudattaen, joka täyttää 13, 14 ja 15 artiklassa säädetyt vähimmäisvaatimukset.”

6 Kyseisen asetuksen 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Tiedoksianto, johon liittyy vastaajan vastaanottotodistus”, säädetään seuraavaa:

”Eurooppalainen maksamismääräys voidaan antaa vastaajalle tiedoksi jollakin seuraavista tavoista sen valtion lainsäädännön mukaisesti, jossa määräys annetaan tiedoksi:

a) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä;

b) henkilökohtainen tiedoksianto, mikä osoitetaan tiedoksiannon toimittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa todetaan, että vastaaja on vastaanottanut asiakirjan tai kieltäytynyt vastaanottamasta sitä ilman laillista perustetta, ja johon on merkitty tiedoksiantopäivä;

c) postitiedoksianto, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä;

d) sähköinen tiedoksianto, esimerkiksi telekopioitse tai sähköpostitse, mikä osoitetaan vastaajan allekirjoittamalla ja palauttamalla vastaanottotodistuksella, johon on merkitty vastaanottopäivä.”

7 Asetuksen N:o 1896/2006 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Tiedoksianto, johon ei liity vastaajan vastaanottotodistusta”, säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalainen maksamismääräys voidaan antaa vastaajalle tiedoksi myös jollakin seuraavista tavoista sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa määräys annetaan tiedoksi:

a) henkilökohtainen tiedoksianto vastaajan kotiosoitteessa henkilölle, joka asuu samassa taloudessa kuin vastaaja tai työskentelee siellä;

b) jos vastaaja on itsenäinen ammatinharjoittaja tai oikeushenkilö, henkilökohtainen tiedoksianto vastaajan liiketiloissa henkilölle, joka työskentelee vastaajan palveluksessa;

c) määräyksen toimittaminen vastaajan postilaatikkoon;

d) määräyksen toimittaminen postitoimistoon tai toimivaltaisten viranomaisten haltuun ja tätä koskevan kirjallisen ilmoituksen toimittaminen vastaajan postilaatikkoon, jos kirjallisessa ilmoituksessa on selkeä maininta siitä, että kyse on tuomioistuinasiakirjasta tai että ilmoitus vastaa oikeusvaikutuksiltaan tiedoksiantoa ja käynnistää määräaikojen kulumisen;

e) postitiedoksianto ilman 3 kohdan mukaista todistusta, jos vastaajan osoite on määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa;

f) sähköinen tiedoksianto, mistä on osoituksena tiedoksiannon toimittamisen automaattinen vahvistus, mikäli vastaaja on etukäteen nimenomaisesti hyväksynyt tämän tiedoksiantotavan.

2. Tätä asetusta sovellettaessa 1 kohdan mukainen tiedoksianto on sallittu vain, jos vastaajan osoite on varmuudella tiedossa.

3. Edellä 1 kohdan a, b, c ja d alakohdan mukaisesti toimitettu tiedoksianto on todistettava:

a) tiedoksiannon toimittaneen toimivaltaisen henkilön allekirjoittamalla asiakirjalla, jossa ilmoitetaan:
   i) käytetty tiedoksiantotapa,

      ja
   ii) tiedoksiantopäivä,

      ja
   iii) jos määräys on annettu tiedoksi muulle henkilölle kuin vastaajalle, kyseisen henkilön nimi ja hänen suhteensa vastaajaan;

   tai

b) edellä 1 kohdan a ja b alakohdan osalta tiedoksiannon vastaanottaneen henkilön antamalla vastaanottotodistuksella.”

8 Kyseisen asetuksen 15 artiklassa, jonka otsikko on ”Tiedoksianto vastaajan edustajalle”, säädetään seuraavaa:

”Edellä 13 tai 14 artiklassa tarkoitettu tiedoksianto voidaan toimittaa myös vastaajan edustajalle.”

9 Kyseisen asetuksen 16 artiklassa, jonka otsikko on ”Eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Vastaaja voi antaa määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen eurooppalaiseen maksamismääräykseen käyttämällä liitteessä VI olevaa vakiolomaketta F, joka toimitetaan hänelle eurooppalaisen maksamismääräyksen mukana.

2. Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona määräys annettiin tiedoksi vastaajalle.

_ _”

10 Kyseisen asetuksen 18 artiklassa, jonka otsikko on ”Täytäntöönpanokelpoisuus”, säädetään seuraavaa:

”1. Jollei eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa vastinetta ole 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, ottaen huomioon vastineen perille saapumiseen tarvittava aika, annettu määräyksen antavalle tuomioistuimelle, tuomioistuimen on liitteessä VII olevaa vakiolomaketta G käyttämällä viipymättä ilmoitettava, että määräys on täytäntöönpanokelpoinen. Tuomioistuimen on tarkistettava tiedoksiantopäivä.

2. Täytäntöönpanokelpoisuutta koskeviin muotovaatimuksiin sovelletaan määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädäntöä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Tuomioistuimen on lähetettävä täytäntöönpanokelpoinen eurooppalainen maksamismääräys kantajalle.”

11 Asetuksen N:o 1896/2006 26 artiklassa, jonka otsikko on ”Suhde kansalliseen prosessioikeuteen”, säädetään seuraavaa:

”Kaikkiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä tässä asetuksessa, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.”

12 Kyseisen asetuksen 27 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus ei vaikuta oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 [(EYVL 2000, L 160, s. 37)] soveltamiseen.”

Asetus N:o 1393/2007

13 Asetuksen N:o 1393/2007 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, joissa oikeudenkäynti- tai muu asiakirja on lähetettävä tiedoksiantoa varten jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon. Asetusta ei sovelleta etenkään vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista tai laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (acta iure imperii).”

14 Kyseisen asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Asiakirjojen tiedoksianto”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vastaanottavan viranomaisen on toimitettava asiakirjan tiedoksianto tai huolehdittava sen toimittamisesta joko vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tai noudattaen lähettävän viranomaisen pyytämää erityistä menettelyä, jollei kyseinen menettely ole vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön vastaista.”

15 Asetuksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Asiakirjan vastaanottamisesta kieltäytyminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava vastaanottajalle liitteessä II olevaa vakiolomaketta käyttäen, että tämä voi kieltäytyä vastaanottamasta tiedoksiannettavaa asiakirjaa tiedoksiannon yhteydessä tai palauttamalla asiakirjan vastaanottavalle viranomaiselle viikon kuluessa, jollei se ole joko laadittu jollakin seuraavista kielistä tai jollei mukana ole käännöstä jollekin seuraavista kielistä:

a) kieli, jota vastaanottaja ymmärtää; tai

b) vastaanottavan jäsenvaltion virallinen kieli tai, jos jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, sen paikkakunnan virallinen kieli tai jokin sen paikkakunnan virallisista kielistä, missä tiedoksianto tapahtuu.

2. Kun vastaanottava viranomainen saa tiedon siitä, että vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa 1 kohdan nojalla, sen on ilmoitettava siitä välittömästi lähettävälle viranomaiselle 10 artiklassa tarkoitettua todistusta käyttäen sekä palautettava pyyntö ja asiakirjat, joista pyydetään käännöstä.

3. Jos vastaanottaja on kieltäytynyt vastaanottamasta asiakirjaa 1 kohdan mukaisesti, asiakirjan tiedoksianto voidaan oikaista toimittamalla vastaanottajalle tämän asetuksen säännösten

mukaisesti asiakirja ja sen käännös jollekin 1 kohdassa tarkoitetuista kielistä. Siinä tapauksessa asiakirjan tiedoksiantopäivä on päivä, jona asiakirja ja sen käännös toimitetaan tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Jos asiakirja on kuitenkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti annettava tiedoksi tietyn ajan kuluessa, määräytyy hakijaan nähden noudatettava tiedoksiantopäivä 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritettävän alkuperäisen asiakirjan tiedoksiantopäivän mukaan.

– –”

Saksan oikeus

16 Siviiliprosessilain (Zivilprozessordnung, jäljempänä ZPO), 1092a §:ssä, jonka otsikko on ”Oikeussuojakeino, jos eurooppalaista maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi tai annettu tiedoksi asianmukaisesti”, säädetään seuraavaa:

”(1) Vastapuoli voi hakea eurooppalaisen maksamismääräyksen kumoamista, jos eurooppalaista maksamismääräystä

1. ei annettu sille tiedoksi tai

2. ei annettu sille tiedoksi asetuksen [N:o 1896/2006] 13–15 artiklassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

Hakemus on tehtävä kuukauden kuluessa siitä ajankohdasta, jona vastapuoli on saanut tai olisi voinut saada tiedon eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisesta tai tiedoksiannon laiminlyönnistä. Jos tuomioistuin hyväksyy hakemuksen jostakin ensimmäisessä virkkeessä mainituista syistä, eurooppalainen maksamismääräys todetaan pätemättömäksi.

(2) Jos tuomioistuin on 1 momentin ensimmäisen virkkeen mukaisen hakemuksen jättämisajankohtana jo julistanut eurooppalaisen maksamismääräyksen asetuksen [N:o 1896/2006] 18 artiklan mukaisesti täytäntöönpanokelpoiseksi ja hyväksyy nyt hakemuksen, se epää maksamismääräyksen täytäntöönpanon. Edellä 1 momentin kolmatta virkettä sovelletaan vastaavasti.

(3) Asia ratkaistaan päätöksellä. Päätökseen ei voida hakea muutosta. 1092 §:n 2–4 momenttia sovelletaan vastaavasti.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

17 Amtsgericht Wedding (Berliini-Weddingin paikallinen alioikeus, Saksa), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, antoi 4.1.2019 Oranzheriiä koskevan eurooppalaisen maksamismääräyksen Bulgarfruktin hakemuksesta.

18 Bulgarialainen vastaanottava viranomainen on vahvistanut, että kyseinen maksamismääräys oli annettu tiedoksi 26.7.2019 asetuksen N:o 1393/2007 mukaisesti. Kyseisessä tiedoksiantotodistuksessa ei kuitenkaan täsmennetä tiedoksiantotapaa; siinä on ainoastaan ilmoitettu bulgarian kielellä, että ”henkilö on muuttanut pois osoitteesta, eikä hänen [nykyistä] osoitettaan ole merkitty rekisteriin. – – päätökset katsotaan annetun tiedoksi lainmukaisesti”.

19 Olettaen, että tiedoksianto oli tehty pätevästi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin julisti 24.4.2020 mainitun eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi asetuksen N:o 1896/2006 18 artiklan 1 kohdan nojalla.

20 Oranzherii vastusti 1.3.2021 päivätyllä faksilla kyseistä eurooppalaista maksamismääräystä ja väitti, että se oli saanut siitä tiedon ensimmäisen kerran 24.2.2021 täytäntöönpanotoimien yhteydessä.

21 Kun ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin oli ilmoittanut kyseiselle yhtiölle käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista, se turvautui 25.3.2021 päivätyllä kirjelmällä ZPO:n 1092a §:n mukaiseen oikeussuojakeinoon.

22 Siltä osin kuin on kyse tästä ZPO:n 1092a §:ssä säädetystä oikeussuojakeinosta eurooppalaista maksamismääräystä vastaan, ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on ensinnäkin epäilyksiä kyseisen 1092a §:n yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa.

23 Saksan säännöstössä edellytetään, että tuomioistuin toteaa pätemättömäksi eurooppalaisen maksamismääräyksen, jota ei ole annettu tiedoksi tai jota ei ole annettu tiedoksi pätevällä tavalla, joten se on kansallisen tuomioistuimen mukaan tiukempi kuin 4.9.2014 annetusta tuomiosta eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144) johtuvat periaatteet, joiden mukaan tällaisessa tilanteessa eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen tulisi todeta pätemättömäksi.

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo tältä osin ensinnäkin, että ZPO:n 1092a §:n 1 momentti on asetuksen N:o 1896/2006 16 ja 17 artiklan säännösten vastainen, koska siinä mahdollistetaan ennenaikaisesti oikeussuojakeinon käyttäminen, vaikka määräaika tällaisen eurooppalaisen maksamismääräyksen vastustamiselle ei ole vielä alkanut kulua.

25 Toiseksi on niin, että jos vastapuoli saisi sattumalta tiedon häntä koskevasta eurooppalaisesta maksamismääräyksestä ja turvautuisi ZPO:n 1092a §:ssa säädettyyn oikeussuojakeinoon, asiaa käsittelevän tuomioistuimen olisi päätettävä kyseistä eurooppalaista maksamismääräystä koskeva menettely sen sijaan, että se määräisi uudesta tiedoksiannosta, josta aiheutuisi asetuksen N:o 1896/2006 16 ja 17 artiklassa tarkoitettuja oikeudellisia seurauksia.

26 Kolmanneksi ZPO:n 1092a §:ssä säädetty oikeussuojakeino voisi olla esteenä kyseisen asetuksen, jolla pyritään takamaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta poistamalla riita-asiain menettelyjen moitteettoman sujumisen esteitä, tehokkaalle vaikutukselle, koska hakija ei halua turvautua eurooppalaiseen maksamismääräysmenettelyyn, jos on olemassa vaara siitä, että ZPO:n 1092a §:ään perustuva oikeussuojakeino olisi esteenä hänen saamalleen eurooppalaiselle maksamismääräykselle.

27 Neljänneksi 2.3.2017 annetusta tuomiosta Henderson (C-354/15, EU:C:2017:157) ilmenevän periaatteen, jonka mukaan asetuksessa N:o 1393/2007 tarkoitetun lomakkeen toimittamatta jättäminen ei johda koko kyseessä olevan tiedoksiannon pätemättömyyteen mutta edellyttää, että asiaa käsittelevä tuomioistuin korjaa jälkikäteen tällaisen laiminlyönnin, pitäisi päteä myös eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä, joka perustuu asetukseen N:o 1896/2006 (tuomio 6.9.2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675).

28 Viidenneksi ja viimeiseksi tätä tukee myös se, että oikeudenkäynti- ja muiden kuin oikeudenkäyntiin liittyvien asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) 25.11.2020 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/1784 (EUVL 2020, L 405, s. 40) 12 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetään nyt mahdollisuudesta korjata sääntöjenvastainen tiedoksianto, eivätkä nämä sääntöjenvastaisuudet johda kyseessä olevan tiedoksiannon pätemättömyyteen kokonaisuudessaan.

29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tämän jälkeen sitä, että kun tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, hyväksyy ZPO:n 1092a §:ään perustuvan oikeussuojakeinon, vaikka se on jo todennut eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi, sen on myös kyseisen 1092a §:n nojalla evättävä kyseiseen maksamismääräykseen perustuva pakkotäytäntöönpano, minkä seurauksena kyseisen eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpano on pysyvästi estynyt, kun taas tilanteessa, jossa todetaan pätemättömäksi ainoastaan eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen, on mahdollista, että eurooppalaisesta maksamismääräyksestä tulee täytäntöönpanokelpoinen uuden pätevän tiedoksiannon jälkeen.

30 Lopuksi kyseinen tuomioistuin pohtii, voiko vastapuoli pätevästi vastustaa maksamismääräystä ennen kuin se on annettu hänelle pätevästi tiedoksi, kun otetaan huomioon, että unionin tuomioistuin on katsonut 4.9.2014 antamansa tuomion eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen (C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144) 49 kohdassa, että tällaisissa olosuhteissa ei voida soveltaa asetuksen N:o 1896/2006 16 ja 17 artiklassa säädettyä vastustamismenettelyä.

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää lisäksi, että mikäli sen on annettava uusi tiedoksianto kyseisessä asetuksessa säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti, se ilmoittaa vastapuolelle siitä, että asiassa on esitettävä varmuuden vuoksi uusi vastine. Se, kykeneekö vastapuoli tehokkaasti puolustautumaan eurooppalaista maksamismääräystä vastaan, ei voi kuitenkaan riippua sattumanvaraisesta tekijästä kuten asiaa käsittelevän tuomioistuimen hyvästä tahdosta.

32 Näissä olosuhteissa Amtsgericht Wedding päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetusta N:o 1393/2007] ja [asetusta N:o 1896/2006] tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään, että tuomioistuimen on oikeussuojakeinon yhteydessä todettava eurooppalainen maksamismääräys pätemättömäksi, jos sitä ei ole annettu lainkaan tai pätevästi tiedoksi vastapuolelle?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko edellä mainittuja asetuksia tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään, että eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpano on evättävä, jos maksamismääräystä ei ole annettu lainkaan tai pätevästi tiedoksi vastapuolelle?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko asetusta N:o 1896/2006 tulkittava siten, että vastapuoli, joka on tietoinen eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisesta mutta jolle maksamismääräystä ei ole annettu vielä tai pätevästi tiedoksi, ei voi vielä vastustaa kyseistä määräystä tehokkaasti?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

33 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 1896/2006 säännöksiä, luettuina yhdessä asetuksen N:o 1393/2007 säännösten kanssa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan on niin, että jos eurooppalaista maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi vastapuolelle tai se on annettu tiedoksi asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudattamatta, kyseistä maksamismääräystä koskevaa oikeussuojakeinoa käsittelevän tuomioistuimen on julistettava se pätemättömäksi.

34 Ensinnäkin on todettava, että asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan yhdeksännestä perustelukappaleesta ja 1 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenee, että asetuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevien valtion rajat ylittävien asioiden käsittelyä ja vähentää siitä aiheutuvia kustannuksia ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely (tuomio 15.9.2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, 20 kohta).

35 Tämä yksinkertaistettu ja yhtenäinen menettely ei ole kontradiktorinen. Vastapuoli saa nimittäin tiedon eurooppalaisesta maksamismääräyksestä vasta, kun se annetaan hänelle tiedoksi, ja – kuten asetuksen N:o 1896/2006 12 artiklan 3 kohdasta ilmenee – hänelle ilmoitetaan vasta tuolla hetkellä siitä, että hänellä on mahdollisuus joko maksaa kyseisessä määräyksessä ilmoitettu määrä hakijalle tai vastustaa maksamismääräystä antamalla vastine määräyksen antaneelle tuomioistuimelle (ks. vastaavasti tuomio 15.9.2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Tällä mahdollisuudella antaa vastine pyritään kompensoimaan sitä, ettei asetuksella N:o 1896/2006 perustetussa järjestelmässä säädetä vastapuolelle mahdollisuutta osallistua eurooppalaiseen maksamismääräysmenettelyyn, siten, että hänellä on mahdollisuus riitauttaa kyseinen saatava eurooppalaisen maksamismääräyksen antamisen jälkeen (tuomio 22.10.2015, Thomas Cook Belgium, C-245/14, EU:C:2015:715, 28 kohta ja tuomio 15.9.2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Vastineen vaikutuksena on se, että eurooppalainen maksamismääräysmenettely päätetään ja asian käsittely siirtyy ilman eri toimenpiteitä tavanomaiseen menettelyyn, joka voi olla eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä 11.7.2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa N:o 861/2007 menettely tai mikä tahansa muu kansallinen riita-asian menettely, paitsi jos hakija on nimenomaisesti pyytänyt menettelyn päättämistä siinä tapauksessa, että vastine esitetään (ks. vastaavasti tuomio 13.6.2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, 31 kohta ja tuomio 15.9.2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, 23 kohta).

38 Toiseksi on muistutettava, että jokainen asetuksessa N:o 1896/2006 tarkoitettu eurooppalainen maksamismääräys on annettava tiedoksi kyseisen asetuksen 13–15 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti. Jos kyseisiä vähimmäisvaatimuksia ei noudateta, mainitun asetuksen tavoitteiden eli yhtäältä nopeuden ja tehokkuuden ja toisaalta puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen tasapaino vaarantuu (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 37 kohta).

39 Tältä osin unionin tuomioistuin on katsonut, että jos vähimmäisvaatimusten mukaista tiedoksiantoa ei ole tapahtunut, määräaika vastineen antamiselle ei ala kulua, joten kyseisen määräajan päättymisestä riippuvien menettelyjen, muun muassa asetuksen N:o 1896/2006 18 artiklassa tarkoitetun täytäntöönpanokelpoisuuden toteamisen, pätevyys on kyseenalaista, vaikka ne olisi jo aloitettu (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 43 kohta).

40 Kolmanneksi asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklan 1 kohdan b alakohdasta, luettuna yhdessä sen johdanto-osan yhdeksännen perustelukappaleen kanssa, ilmenee, että kyseisellä asetuksella säädetään vähimmäisvaatimuksista eurooppalaisten maksamismääräysten vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi. Kyseisellä asetuksella otetaan käyttöön yhtenäinen perintäväline, jolla taataan velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa, kuitenkin säätämällä jäsenvaltioiden prosessioikeuden soveltamisesta kaikissa menettelyllisissä kysymyksissä, joista ei nimenomaisesti säädetä samassa asetuksessa (ks. vastaavasti tuomio 13.6.2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, 28 kohta ja tuomio 15.9.2022, Uniqa Versicherungen, C-18/21, EU:C:2022:682, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Koska asetuksessa N:o 1896/2006 ei ole mainintaa mahdollisista oikeussuojakeinoista, jotka vastapuolella on käytettävissään, jos eurooppalainen maksamismääräys on jo todettu täytäntöönpanokelpoiseksi, kun ilmenee, ettei maksamismääräystä ole annettu tiedoksi kyseisen asetuksen 13–15 artiklassa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti, kyseisiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin sovelletaan edelleen kansallista oikeutta mainitun asetuksen 26 artiklan mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 46 ja 47 kohta).

42 Neljänneksi eurooppalaisen maksamismääräyksen tiedoksiantoa koskevien kysymysten, joista ei säädetä asetuksessa N:o 1896/2006, osalta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että ne on tarvittaessa ratkaistava asetuksen N:o 1393/2007 mukaisesti, koska asetuksen N:o 1896/2006 27 artiklassa säädetään, että asetus ei vaikuta asetuksen N:o 1348/2000 soveltamiseen; viimeksi mainittu on kumottu ja korvattu asetuksella N:o 1393/2007, jonka 25 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että viittauksia asetukseen N:o 1348/2000 pidetään viittauksina asetukseen N:o 1393/2007 (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, 39 ja 40 kohta).

43 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1393/2007 8 artiklan 1 kohdassa säädetään tiedoksi annettavan asiakirjan vastaanottajalla olevasta mahdollisuudesta kieltäytyä sen vastaanottamisesta sillä perusteella, ettei asiakirjaa ole laadittu kielellä, jota hänen oletetaan ymmärtävän, tai ettei mukana ole käännöstä tällaiselle kielelle (tuomio 2.3.2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, 49 kohta).

44 Näin ollen on huolehdittava paitsi siitä, että asiakirjan vastaanottaja tosiasiallisesti vastaanottaa kyseessä olevan asiakirjan, myös siitä, että hän tosiasiallisesti ja täysimääräisesti saa tietoonsa ja ymmärtää häntä vastaan ulkomailla aloitetun menettelyn tarkoituksen ja ulottuvuuden, jotta hän voi tehokkaasti valmistella puolustustaan ja vedota oikeuksiinsa lähettävässä jäsenvaltiossa (tuomio 6.9.2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Jotta asetuksen N:o 1393/2007 8 artiklan 1 kohdassa säädetty kieltäytymisoikeus voisi tuottaa tehokkaat vaikutuksensa, on tarpeellista, että asiakirjan vastaanottajalle on ilmoitettu tästä oikeudesta kyseisen asetuksen liitteessä II olevaa vakiolomaketta käyttäen (ks. vastaavasti tuomio 2.3.2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, 53 ja 54 kohta).

46 Unionin tuomioistuin on päätellyt tämän perusteella, että tiedoksiannosta vastaavan viranomaisen on kaikissa olosuhteissa ja ilman harkintavaltaa ilmoitettava asiakirjan vastaanottajalle hänen oikeudestaan kieltäytyä vastaanottamasta asiakirjaa ja sen on käytettävä tätä varten systemaattisesti mainittua vakiolomaketta (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Kun asiakirja annetaan tiedoksi vastaanottajalle ilman, että kyseistä lomaketta on liitetty asiakirjaan, vastaanottavan viranomaisen on korjattava tällainen laiminlyönti ilmoittamalla vastaanottajalle viipymättä tämän oikeudesta kieltäytyä asiakirjan vastaanottamisesta toimittamalla hänelle kyseinen vakiolomake (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

48 Unionin tuomioistuin on todennut, että laiminlyönti liittää asiakirjaan asetuksen N:o 1393/2007 liitteessä II oleva vakiolomake ei merkitse tiedoksi annettavan asiakirjan tai tiedoksiantomenettelyn pätemättömyyttä, koska tällainen seuraus olisi ristiriidassa tämän asetuksen tavoitteen eli sen kanssa, että säädetään asiakirjojen suorasta, nopeasta ja tehokkaasta lähettämistavasta jäsenvaltioiden välillä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa (tuomio 6.9.2018, Catlin Europe, C-21/17, EU:C:2018:675, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Näin ollen kansallisessa lainsäädännössä ei voida asetusta N:o 1393/2007 rikkomatta säätää, että kyseessä olevan vakiolomakkeen puuttumisesta on oltava seurauksena pätemättömyys (ks. vastaavasti tuomio 2.3.2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, 62 kohta).

50 Ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle on vastattava näiden huomioiden valossa.

51 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toteamuksista ilmenee, että vastaanottavan viranomaisen suorittama tiedoksianto ei selvästikään täytä asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, koska pääasian vastapuoli sai vasta kyseessä olevan eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanohetkellä tiedon kyseisestä maksamismääräyksestä.

52 Tältä osin tämän tuomion 39 ja 41 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee yhtäältä, että tällaisen eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista on pidettävä pätemättömänä, ja toisaalta, että kansallisessa oikeudessa säännellään vastapuolen käytettävissä olevia mahdollisia oikeussuojakeinoja, jos vasta kyseisen ilmoituksen jälkeen ilmenee, että kyseistä maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi tai sitä ei ole annettu tiedoksi asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

53 Nyt käsiteltävässä asiassa Saksan oikeudessa säädetään ZPO:n 1092a §:ssä tällaisesta oikeussuojakeinosta, jonka mukaan asiaa käsittelevän tuomioistuimen on todettava tällainen eurooppalainen maksamismääräys pätemättömäksi.

54 Jos eurooppalaista maksamismääräystä ei kuitenkaan ole annettu tiedoksi vastapuolelle tai jos sitä ei ole annettu tiedoksi asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti, vastapuoli ei saa tarvittavia lomakkeita, muun muassa

kyseessä olevan eurooppalaisen maksamismääräyksen sisältävää lomaketta ja lomaketta, jolla hänelle ilmoitetaan oikeudesta antaa vastine kyseiseen maksamismääräykseen, joten hänelle ei ole ilmoitettu sääntöjenmukaisesti häntä koskevasta eurooppalaisesta maksamismääräyksestä tai sen perusteesta (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 41 kohta).

55 Tästä seuraa, että eurooppalaisen maksamismääräyksen tiedoksiannon puuttuminen tai asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa vahvistettujen vähimmäisvaatimusten noudattamatta jättäminen on erotettava siitä, ettei tiedoksiannettavan asiakirjan vastaanottajalle ole annettu tiedoksi asetuksen N:o 1393/2007 liitteessä II olevaa vakiolomaketta, jolla tälle vastaanottajalle ilmoitetaan hänen oikeudestaan kieltäytyä vastaanottamasta kyseistä asiakirjaa, jos sitä ei ole laadittu kielellä, jota hänen oletetaan ymmärtävän, tai jollei mukana ole käännöstä kielellä, jota hänen oletetaan ymmärtävän.

56 Vaikka vastaanottavan viranomaisen on tämän tuomion 47 ja 48 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti korjattava viipymättä vakiolomakkeen puuttuminen eikä sen puuttumisen seurauksena voi olla pätemättömyys, koska muutoin vaarannettaisiin asetuksen N:o 1393/2007 tavoite, on todettava, ettei tätä oikeuskäytäntöä voida soveltaa tapauksessa, jossa kansallinen tuomioistuin julistaa pätemättömäksi eurooppalaisen maksamismääräyksen, jota ei ole annettu tiedoksi tai joka on annettu tiedoksi asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten vastaisesti, koska tällainen pätemättömäksi toteaminen on viimeksi mainitun asetuksen tavoitteiden mukaista.

57 Kun eurooppalaisen maksamismääräyksen perustana oleva saatava on riitautettu, mistä on selvästi kyse silloin, kun vastapuoli turvautuu oikeussuojakeinoon sellaisen eurooppalaisen maksamismääräyksen täytäntöönpanon osalta, jonka tiedoksianto on virheellinen, asetuksella N:o 1896/2006 säänneltyä erityistä menettelyä ei enää sovelleta, koska – kuten kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenee – menettelyn yksinkertaistamista ja nopeuttamista sekä menettelykulujen pienentämistä koskevat tavoitteet, joihin asetuksella pyritään, ovat merkityksellisiä vain riitauttamattomien vaateiden osalta (ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, eco cosmetics ja Raiffeisenbank St Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 39 kohta ja tuomio 13.6.2013, Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, 42 kohta).

58 Tässä yhteydessä sillä, että vastapuoli saa tiedon eurooppalaista maksamismääräystä, jonka tiedoksianto on puutteellinen, koskevasta menettelystä joko sattumalta tai kyseisen maksamismääräyksen täytäntöönpanon aikana, samoin kuin ajankohdalla, jolloin vastapuoli riitauttaa kyseisen maksamismääräyksen kohteena olevan saatavan, ei ole merkitystä, koska tämä tapahtuu väistämättä, kuten tämän tuomion 39 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, jo ennen kuin asetuksen N:o 1896/2006 16 artiklan 2 kohdassa säädetty määräaika väitteen esittämiselle alkaa kulua.

59 Asetuksen N:o 1896/2006 tavoitteiden eli yhtäältä nopeuden ja tehokkuuden ja toisaalta puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen yhteensovittamisen perusteella voidaan todeta, että hakijan on kannettava mahdolliset riskit, jotka liittyvät siihen, ettei tiedoksiantoa ole tehty tai että se on tehty noudattamatta kyseisen asetuksen 13–15 artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia.

60 Kuten asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklan 2 kohdasta, jonka mukaan eurooppalainen maksamismääräysmenettely ”ei estä kantajaa esittämästä – – vaatimusta käyttäen jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai yhteisön lainsäädännön mukaista muuta menettelyä”, ilmenee, eurooppalainen maksamismääräys on valinnainen menettely, joka ei korvaa muita olemassa olevia menettelyjä.

61 Mikään asetuksen N:o 1896/2006 säännöksistä ei myöskään lähtökohtaisesti ole esteenä sille, että jos eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus hylätään, asianomainen velkoja voi tarvittaessa vaatia saatavaansa uudessa eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä.

62 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1896/2006 säännöksiä, luettuina yhdessä asetuksen N:o 1393/2007 säännösten kanssa, on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan on niin, että jos eurooppalaista maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi vastapuolelle tai se on annettu tiedoksi asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudattamatta, kyseistä maksamismääräystä koskevaa oikeussuojakeinoa käsittelevän tuomioistuimen on julistettava se pätemättömäksi.

Toinen ja kolmas kysymys

63 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

64 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 säännöksiä, luettuina yhdessä oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 säännösten kanssa,

on tulkittava siten, että

ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan on niin, että jos eurooppalaista maksamismääräystä ei ole annettu tiedoksi vastapuolelle tai se on annettu tiedoksi asetuksen N:o 1896/2006 13–15 artiklassa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudattamatta, kyseistä maksamismääräystä koskevaa oikeussuojakeinoa käsittelevän tuomioistuimen on julistettava se pätemättömäksi.

Allekirjoitukset